

## **Propunere de aprobare a acordării titlului de cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara dlui Prof. Dr. Doc. Aurel Nanu**

În calitate de Consilier Local al Consiliului Municipiului Timișoara, subsemnatul Bogdan Radu Herzog înaintez prezenta propunere de acordare a titlului de cetățean de onoare, domului **Prof. Dr. Doc. Aurel Carol Nanu**, personalitate științifică de prim rang pe plan național și internațional în domeniul tehnologiei materialelor.

Prezenta propunere este înaintată în baza "Regulamentului pentru acordarea titlului de "Cetățean de onoare al Municipiului Timișoara", aprobat de Consiliul Local Timișoara, care la Art 5 Alin d, permite acordarea acestui titlu " persoanelor care prin acțiunile lor dezinteresate (donații, acțiuni umanitare, etc) au produs o îmbunătățire simițitoare a condițiilor de viață a locuitorilor municipiului Timișoara".

Totodată propunerea se încadrează în prevederile Art 1. Alin B din același regulament care permite consilierilor locali să înainteze astfel de propuneri.

**Expunere de motive** (Conform unui *laudatio* susținut de Prof. Dr.Ing. Richard Herman Șeful Catedrei Tehnologie Mecanica a Universității Politehnica din Timișoara cu ocazia împlinirii vârstei de 90 de ani de Prof. Dr.Doc. Aurel Nanu)

\*Într-o familie de buni români, chiar în inima Ardealului, la Turda, se naște în 23 mai 1921 *Aurel Carol Nanu*, fiul lui Aureliu și al Paraschivei.

\*A urmat grădinița și școala primară la Odorheiul Secuiesc, apoi, din 1931 la Sibiu, unde începe cursurile liceale. În anul 1939 a susținut examenul de bacalaureat, hotărât să își realizeze visul din copilărie, acela de a deveni inginer. Astfel, a urmat și absolvit Facultatea de Electromecanică de la Școala Politehnică din Timișoara, promoția 1943/1944 și Facultatea de Matematică în paralel.

Repartizat la Reșița, tânărul absolvent își împlinește pregătirea inginerească prin contactul nemijlocit cu practica tehnologică, în Secția de Sudaj a Fabricii de Motoare Electrice din cadrul Societății „Uzinele și Domeniile Reșița“.

În 1945 se transferă pe postul de subșef de secție la Secția T.C.1 din cadrul Serviciului de Telecomunicații Timișoara, a Căilor Ferate Române, post pe care îl ocupă până în 1947. Pregătirea tehnică deosebită precum și însușirea deprinderilor practice pentru producție au făcut ca, în această perioadă, să susțină activitate didactică la Școala Profesională Electrotehnică, devenită apoi Grupul Școlar Electromotor.

Marea chemare a vieții sale a fost însă cea de dascăl astfel încât, începând cu 1 octombrie 1946, tânărul inginer devine asistent asociat la Catedra de Matematici de la Facultatea de Electrotehnică a Școalei „Politehnica“ din Timișoara.

• Îndrumat de profesorul Plauțius Andronescu face o cotitură în ceea ce privește profilul didactic, renunțând în 1947 la matematici în favoarea ingineriei și trecând astfel ca asistent la Catedra de Bazele Electrotehnicii. Asistentul universitar Aurel Nanu face, în anul 1950, al doilea pas pe scara didactică devenind conferențiar la Facultatea de Electrotehnică (confirmat de către Ministerul Învățământului în anul 1957), unde activitatea profesională s-a derulat în două direcții fundamentale: învățământ și cercetare.

• Apoi, sub conducerea academicianului Corneliu Miclosy, conferențiarul Aurel Nanu susține teza de doctorat „Cercetări teoretice și experimentale asupra tehnologiei de izolare a barelor de stator din turbogeneratoarele CMR”, obținând în 1962 titlul științific de doctor în științe tehnice.

Tot în anul 1962, printr-o reorganizare a disciplinelor în posturi și catedre, disciplinele predate de Aurel Nanu se transferă de la Facultatea de Electrotehnică la Facultatea de Mecanică, Catedra de Tehnologie Mecanică și, odată cu disciplinele, se transferă și profesorul unde, șeful catedrei, profesorul Coloman Bakony se pensionează, iar Aurel Nanu devine șeful catedrei precum și titularul disciplinei de Tehnologia Materialelor.

• Personalitate științifică de prim rang, inconfundabilă pe plan național și internațional, profesorul Aurel Nanu este un nume de referință a tehnologiei materialelor. Astfel, în România, începând cu anul 1924, disciplina de Tehnologia materialelor, îmbrăcând particularitățile fiecărei etape și a fiecărui centru universitar, se studiază pornind de la școala de tehnologie din Timișoara. Din 1924 și până în 1965, ghid pentru Tehnologia materialelor a fost cursul elaborat de profesorul Coloman Bakony, iar după 1965, predarea acestei discipline are la bază cursul profesorului Aurel Nanu care a imprimat o nouă concepție, fenomenologică, în tehnologia materialelor, contribuind decisiv la ridicarea acesteia la rang de știință.

• În 1964, este numit de către Ministerul Învățământului conducător științific pentru acordarea titlului de doctor în științe tehnice, în specialitatea „Tehnologia materialelor”. A condus și finalizat, în cei peste patruzeci de ani, numărul record de 76 de teze de doctorat, autorii obținând titlul de doctor în științe tehnice.

În anul 1966, Ministerul Învățământului, prin Comisia Superioară de Diplome i-a acordat gradul didactic de profesor universitar.

Ca o încununare și în același timp o recunoaștere a calităților și meritelor deosebite pe care profesorul Aurel Nanu le-a dovedit în activitatea sa, Ministerul Educației și Învățământului prin Comisia Superioară de Titluri și Diplome, i-a acordat, în anul 1972, titlul de doctor docent în științe tehnice.

În paralel cu activitatea didactică și științifică, profesorul Aurel Nanu a ocupat și funcții administrative și manageriale.

Astfel, în perioada 1952–1953 a fost consilier tehnic în cadrul Ministerului Energiei Electrice, iar în anul 1954 conducător al Institutului de Cercetări Electrotehnice, Baza Timișoara, în cadrul Ministerului Energiei Electrice.

Urmează perioada 1966–1968 când a îndeplinit funcția de prorector al Institutului Politehnic din Timișoara ca apoi, din 1981 și până în 1995, să reprezinte „Politehnica” din Timișoara, ca membru, în Comisia Superioară de Diplome din cadrul Ministerului Educației și Învățământului. În perioada 1994-1999 este primul rector al Universității „Tibiscus” din Timișoara.

\*Abordând în preocupările sale studiul noilor tehnologii, numite inițial electrotehnologii, iar apoi tehnologii neconvenționale și realizând un adevărat pionierat la noi în țară, Aurel Nanu devine părintele tehnologiilor neconvenționale în România. Prin urmare, în perioada 1957–1958 a organizat, la Catedra de Tehnologie Mecanică, primul laborator de electrotehnologii din România. Apoi, în 1974, devine conducătorul Centrului de Cercetări în Tehnologii Neconvenționale, nou înființat de către Ministerul Educației și Învățământului în cadrul Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara.

\*În 1985, datorită activității deosebite desfășurate în acest domeniu, sub egida Academiei RSR se organizează Comisia de Cercetări în Tehnologii Neconvenționale, Filiala Timișoara, al cărei președinte devine profesorul Aurel Nanu.

\* Universitatea „Politehnica” din Timișoara, prin profesorul Aurel Nanu, a devenit polul în jurul căruia gravitează cercetarea în domeniul tehnologiilor neconvenționale și din celelalte centre universitare, ceea ce a determinat constituirea, în anul 1993, la inițiativa profesorului Aurel Nanu, a „Asociației Române pentru Tehnologii Neconvenționale”, președinte fiind ales, așa cum era firesc, profesorul Aurel Nanu.

\*Odată cu pensionarea în anul 1993 profesorul Aurel Nanu devine profesor consultant al Universității „Politehnica” din Timișoara, desfășurându-și în continuare activitatea în catedra ce-i este a doua familie, atenție deosebită acordând conducerii de doctorat și dezvoltării în continuare a tehnologiilor neconvenționale.

Pentru bogata sa activitate de cercetare,<sup>și</sup> pentru impresionanta activitate didactică precum și pentru colaborarea deosebită pe tărâmul științei cu celelalte centre universitare, patru dintre acestea îi acordă titlul științific de „Doctor Honoris Causa”: 1995 - Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, 1997 - Universitatea Tehnică Cluj Napoca, 1998 - Universitatea din Craiova, 2007 - Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași și în anul 2006 titlul științific de „Profesor Honoris Causa” al Universității Tibiscus din Timișoara.” *propunem.*

Bogdan Radu Herzog  
Consilier Local

Timisoara  
13.01.2015

